PROFETIAR, SYNER OG OPENBERRINGAR

«Synet byrja med eit land kart. Eg såg eit kart over heile Europa – frå Skandinavia tvers over til Russland, og frå Noreg ned til Midtausten».

Ein antologi av apokalyptiske tekster frå moderne tid

Profetiar, syner og openberringar – Ein antologi av apokalyptiske tekster frå moderne tid

Innhold

Forord 3

Del 1 – Det som gjeld den politiske verdssituasjonen 5

Haugianarane (fortalt til Emanuel Minos) 5
Hudson Taylor 7
Staretzarens profetord 9
Victor Clemenko..12
Alois Irlmaiers profetiar 14
Maja Anstensen 27
Birger Claesson 33
Adullam-borna 35
Ron White 38
Emmanuel Minos 47
William Branham 52
Lebesbymannen...55
Valdreskvinna (fortalt til Emanuel Minos) 58

Del 2 – Det som gjeld kyrkje og forsamling 64

Ove Falg 67
Oljefunn og Jesu åtkome..73
Oscar Halvorsen 74
Smith Wigglesworth..80
Judith Lund Lønnøy..86
Sergei Tarassenko...89
Sluttord 92
Litteratur: 93

Forord

I ei årrekkje har eg samla på profetiar, syner og openberringar frå og om vår tid. Det er eit tverrsnitt av tekstar der så og seie alle kristne kyrkjesamfunn og organisasjonar er representert, eller iallfall hovudgruppene. Nokre er forholdsvis korte; andre er lengre og meir detaljerte; nokre er prega av menneskeleg grubleri og gjer seg sjølv uinteressante. Andre igjen som Nostradamus – den jødiske kabbalisten som konverterte til katolisismen – har spådd om framtida basert på sin vitskap om stjernene og stjernehimmelen. Såkalla stjernetyding. Eg har valt å ikkje ta med det her. For oss er det også langt viktigare å lytte til kva Gud seier, han som har skapt både himmel og jord. I Amos 3:7 står det slik: «For Herren Herren gjer ikkje noko utan at han har openberra sine løynde råd for tenarane sine, profetane». Vi skal også merke oss ordet i 2. Pet. 1:20-21. Eg tenker særleg på v. 20 der det står «at ikkje noko profetord i Skrifta er gjeve til eiga tyding». Ordet tyding er ei omsetting av greske *epilusis*, av *epi*, frå, altså frå der dei er; og *luo*, å løyse. Vi kan med rette overføre v. 20 til å gjelde dei profetord, syner og openberringar som er frå vår eiga tid. For endå til dei profetorda som vart skrevet ned om Kristus, mange hundreår i førevegen, vart først «løyst» etter at Jesus frå Nasaret sto fram.

Og liksom det var i dei dagar då mange ikkje ville tru at det nettopp var slik profetorda skulle verta oppfylt, slik er det også i vår tid mange som ikkje vil tru på våre eigne profetar. Det er også lett for den som får sjå slike syner og gjere seg opp eigne meiningar om kva dei tyder, og på same vis er det for den enkelte av oss. Det er difor viktig at vi prøver dette. La oss reflektere og bedømme det, så langt det er råd.

Boka er delt i to bolkar, der den eine tek føre seg det som gjeld den verdspolitiske situasjonen, mens den andre omhandlar det som er særleg aktuelt for kyrkje og forsamling. Elles skriv eg på nynorsk som ligg meir naturleg for ein sunnmøring. Enkelte tekster er omsett, medan andre er gjengjeve på bokmål.

Del 1 – Det som gjeld den politiske verdssituasjonen

Haugianarane (fortalt til Emanuel Minos)

Eg vil starte med eit utdrag frå Emanuel Minos' bok, «Det har ringt for tredje gang». Her siterer han ein eldre mann frå vekkingsbygda Luster i Sogn. Mannen fortel om noko han hadde høyrt av si bestemor, som ho igjen hadde høyrt av si bestemor. På eit husmøte på 1800 talet hadde ei kvinne kome med denne profetiske bodskapen:

I de siste dager skulle det fattige Norge bli et av de rikeste land i verden. Forholdene skulle forandre seg og mennesker skulle bli annerledes.

Merkelige foreteelser skulle skje når det gjaldt kommunikasjoner og veier. Nordmenn skulle bli i stand til å reise gjennom fjellet, under vannet, på broer over fjordene og i luften.

Menneskene skulle på den tiden bli selvopptatte og egoistiske. De skulle også

leve i synder som man ellers ikke våget å nevne.

Da skulle endens tid nærme seg, og Herrens gjenkomst stod for døren.

Det er nok ikkje tilfeldig at dette profetordet vart gitt nettopp blant Hans Nilsen Hauges vener. Haugianarane var og er dyktige forretningsmenn og pådrivarar for moderne utvikling av landet, liksom sin opphavsmann. Likevel hendte det at Hauge og haugianarane ignorerte konsekvensane av sine eigne val. For menneska haustar det dei sår. Den som er trufast mot Herren skal arve evig liv, ein uforgjengeleg rikdom som ikkje vert forderva av denne verda, som det står i Matt. 6:19-21 (NB88): «Samla dykk ikkje skattar på jorda, der møll og rust tærer, og der tjuvar bryt seg inn og stel. Men samla dykk skattar i himmelen, der korkje møll eller rust tærer, og der tjuvar ikkje bryt seg inn og stel. For der skatten din er, der vil hjarta ditt òg vera».

Hudson Taylor

I D. O. Belfrage sitt hefte, «Kyrkornas Världsråd i Bibelens ljus», viser han til eit syn som Kina misjonæren Hudson Taylor fekk då han tala på eit møte i Kina i 1894. Det er Belfrage sine kommentarar som er satt i parentes (til nynorsk ved S. H.):

> *Eg har hatt eit syn. Ti år etter dette kjem ein stor krig mellom eit av Austens og eit av Vestens fremste statar. (Året 1904 vart det krig mellom Russland og Japan). Ti år deretter ser eg at det blir ein verdskrig. (År 1914 kom den). Sidan ser eg ein revolusjon i Russland. (Den kom 1917). Deretter ser eg ei vekking, som byrjar i dei vestre delane av Russland og går med hast over jorda. Og då bønneemna er frelst og alle som kan frelsast er kome over på Herrens side, kjem Jesus og hentar dei heim til seg.*

Her kan vi merke oss at han brukar ordet Russland, som var namnet på dette riket på den tida han fekk synet. Etter revolusjonen i 1917 gjekk ein bort frå bruken av ordet

Russland, og frå 1922 til 1991 vart landet kalla Sovjetunionen. Når han difor brukar ordet Russland om den tida vekkinga vil gå over verda, så kan det indikere ei tid etter 1991. Om vi ser andre verdskrig som ei forlenging av den første, og likeins den tredje verdskrig som ei forlenging av dei to andre, så er det først etter den tid vekkinga kjem. Det skal vi også sjå verta stadfesta av dei øvre syna.

Staretzarens profetord

I H. K. Neerskovs hefte, «Oppbrudd i Øst», finner vi ein liknande profeti. I 1911 kom ein av den ortodokse kyrkjas staretzer, dvs. ein heilag mann (prest) med ein profeti. Ei ung russisk jente skreiv ned det som vart sagt. Ho tente seinare i Maria Magdalena klosteret i Jerusalem. Ho las ofte opp frå profetien, som ho hadde omsett frå russisk, og som sidan vart omsett til norsk. Her er eit utdrag (til nynorsk ved S. H.):

Eit vonde vil snart gripe Russland, og over alt dette vonde bryt fram, vil det flyte strøymer av blod. Dette vonde vil gripe heile verda, og overalt kor det kjem fram, vil det igjen flyte strøymer av blod. Det er ikkje den russiske sjel, men noko som påtvingast den russiske sjel. Det er ikkje ein ideologi, heller ikkje ein filosofi, men ei ånd frå Helvete. I dei siste dagar vil Tyskland verte delt i to delar. Frankrike vil verta utan tyding. Italia vil verte ramma av naturkatastrofar. England vil miste sitt imperium og alle koloniar og vil kome til randen av total ruin, men vil verte redda av bedande kvinner. Amerika vil ernære verda, men det vil til sist bryte saman. Russland og Kina vil

øydelegge kvarandre. Til sist vil Russland verta fritt, og derifrå vil truande dra ut og vende mange frå nasjonane til Gud.

I fylje Lance Lamberts bok, «Slaget om Israel», skal staretzeren ha sagt til den unge jenta: «Du vil leve og se Russland blive frit, men du vil ikke oppleve at se Antikrist». I fylje Ron Whites syner skal Russland og Kina gå til krig mot kvarandre mot slutten av tredje verdskrig. Også White plasserer vekkinga etter den krigen. Den unge jenta levde ikkje lenge nok til å oppleve tredje verdskrig, men lenge nok til å oppleve at Russland vart fritt i forhald til kommunismen. Sovjetunionen vart oppløyst på slutten av 80-talet og Russland vart igjen ein realitet. Det er riktig at kommunismen langt ifrå svara til den ideologien som var ei kjærkomen filosofisk retning i si samtid. For ideen og visdomen i kommunismen er vel grei nok, men ideologien vart berre brukt som eit skalkeskjul for nye maktmenneske som ville fjerna dei gamle herskarane, for sjølv å herske. Som staretzaren sa, det var ei ånd frå avgrunnen, ei opprørets og fiendskapens ånd. Dette er Satans ide og

gjerning. I dag har Russland fått nye herskarar som vert skulda for nærast å ha røva til seg makta.

Victor Clemenko

Songaren Victor Clemenko fekk også nokre profetord som er i slekt med dei to ovanfornemnte profetiane. Desse fann eg på nettstaden bible-teaching.net (til nynorsk ved S. H.):

Eg gjev ei kort vekkingstid til Russland og eg vil opne dørene til Russland når du er 45 år, men eg vil stenge dørene når du er ..... år. Det vert ei kort tid, der skal kome undergrunnsforsamlingar som vil bli vekkingskanalar. Det vil skje forferdelege ting i Skandinavia. Russland vil starte den 3. Verdskrig. Der kjem til å skje eit blodbad i Skandinavia. Russland vil ta Skandinavia med vald. Det militære maktapparat vil bli satt inn og overta Skandinavia på ei natt. Herren sa også at forsamlinga vil bli rykka bort veldig snart... Fast, gråt og bed om at tidene skal endrast, då skal du få dobbelt kraft.

Clemenko kjent gjorde dette på Betesda Bibelcamping sommaren 1988, det året han fylte 45 år. På den tida byrja

Sovjetunionen å gå i oppløysing. Han har halde skjult det året som er nemnt i profetien. Vi kan merke oss at han fylte 75 år i 2018. Så dette året er svært nær oss. Likevel kan vi søke Gud om at «tidene skal endrast».

Ser vi desse orda i samanheng med dei andre syna, då trur eg vi må forstå det slik at det Clemenko fekk vite var at Russland først vil oppleve ei lang tid der landet skulle vere opent mot vestlege vekkingsrørsler. Sidan vil dette endre seg og til slutt vil Russland starte den tredje verdskrig. Det er kanskje meir vanskeleg å plassere vekkinga her. Enkelte vil nok tenke at dette skjer i dag, men slik eg forstår det så er det vekkingskanalane som vert til i dag. Når krigen har rasa frå seg vil vekkinga gå fram meir uhemma, om enn ho vert kort.

Alois Irlmaiers profetiar

Den tyske fontenebyggaren Alois Irlmaier (1894-1959) kan vel kanskje samanliknast med "Snåsamannen" her i Norge, i det at mange kom til han for råd og visdom, aldri mot betaling, sjølv om han blant anna kom for retten då han ikkje kunne betale sine avdrag. Han vart også klaga inn for retten for bedrag, men vart frikjent då fleire vitnar kunne fortelje at synene og profetiane hans var sanne. I motsetning til sin norske motpart var han eine og aleine synsk.

Synene

Ifølge Alois Irlmaier vil det bli eit stort slag i framtida, ein stor krig. La oss kalle det den tredje verdskrig. Den vil starte i det augeblikk vi trur det er «fred» i Midtausten. Då vil det skje, ein ny krig i Midtausten flammer plutseleg opp, store marinestyrkar står ovanfor fiendskap i Middelhavet. Dette ser vi konturane av i dag. Kanskje har vi allereie sett denne freden i «Oslo-avtala», eller kanskje det er dei samtalar om fred i Midtausten som Israel hadde med ei rekkje land før Hamas gjekk inn i Israel i oktober 2023. Det viser seg at Israel ikkje

ønsker å inngå ei liknande avtale med Hamas, verken før eller no. Verdssamfunnet ser no klarare enn før at denne konflikten ikkje kan halde fram. Ein må ta tak i dette med fornya kraft. Eit amerikansk krigsskip kom Israel til hjelp, og USA tok ut militære mål i Syria som Iran står bak. Ekspertane talar om at Israel bør gå i krig med Iran, støtta av USA. Det vil i så fall tenne ein større krig, ja, kanskje endå til ein verdskrig. Ein vil nok heller strekke seg langt for å få til fredsforhandlingar. Her fyljer Irlmaiers profetiske syner omsett frå tysk til norsk:

Sjølve eldgneisten er satt i brann på Balkan: Eg ser ein «stor ein» falle, en blodig dolk ligg ved sida av han - så er det anstøyt på anstøyt. To menn myrdar ein tredje høgt rangert. Dei vart betalt av andre menneske. Det tredje mordet skjedde. Så byrjar krigen. Ein av mordarane er ein liten svart mann, den andre litt høgare, med lyst hår.

Eg trur det vil være på Balkan, men kan ikkje seie det nøyaktig. Året før krigen

blir eit fruktbart år med mykje frukt og korn. Etter drapet på den tredje startar det over natta. Eg ser ganske klart tre tal, to åttarar og ein niar. Men eg kan ikkje seie kva det tyder og kan ikkje seie noko tidspunkt. Krigen byrjar ved soloppgang. Han kjem raskt. Bøndene sitter på puben og spelar kort når dei utanlandske soldatane ser gjennom vindauga og dørene.

Ein formeleg mørk(kledd) hær kjem frå aust, men alt skjer veldig raskt. Eg ser ein trear, men eg veit ikkje om det tyder tre dagar eller tre veker. Den kjem frå den gylne byen. [Praha, Tsjekkia]. Den første kravle ormen [divisjon av beltekøyretøy?] byrjar ved det blå vatnet i nordvest og går til dei sveitsiske grensene. Så langt som Regensburg eksisterer det ikkje fleire bruer som kryssar Donau, dei kjem ikkje sør for det blå vatnet [eigentleg den blå kjelda som har sitt utspring i den vesle landsbyen Blaubeuren i Baden-Württemberg, Sør Tyskland]. Så er det anstøyt på anstøyt. Infanteria kjem marsjerande frå aust til Beograd og bevega seg framover til Italia. Deretter går tre pansra kiler [enkel mekanisme som kan brukas til å tvinge to objekt eller

deler frå kvarandre, gjennom å bruke kraft og tvinge den spisse enden av kilen inn ved å slå på den butte enden] direkte og lynraskt videre mot nord for Donau over Tyskland mot Rhinen – utan foreløpig forvarsel.

Dette vil skje så uventa at befolkninga flyktar vestover i full panikk. Mange bilar vil tette vegane, berre dei ville ha blitt heime eller ikkje brukt hovudgatene. Alt, som vil være til hinder for dei raskt frammed rykkande tanksane på dei store motorvegane og små motorvegane, vil verta rulla over. Eg kan ikkje sjå nokon av Donau-bruene over Regensburg lenger. Knapt noko står att av storbyen Frankfurt. Rhindalen [på grensa mellom Tyskland og Frankrike] vil verta øydelagt, hovudsakeleg av fly.

Eg ser tre spydspissar kome: spydspissen nedanfor kjem over skogen, men trekker seg deretter nordvest over ved sidan av Donau. Linja er for eksempel Praha, den Bayerske skog og nordvest. Det blå vatnet [det blå klare kjeldevatnet] er den

sørlege grensa. Den andre spydspissen går frå aust til vest over Sachsen, den tredje frå nordaust til sørvest. Nå ser eg jorda som ein ball framfor meg, kor flylinjene går ut, som nå flyg opp som svermar av kvite duer frå sanda.

Russaren stopper ikkje nokon stad, mens han spring i sine tre kiler. Dag og natt spring dei for å nå Ruhr distriktet, kor dei mange omnane og brannstadane er. Det andre spydet kjem vestover over Sachsen mot Ruhr distriktet, akkurat som det tredje, som går frå nordaust vestover over Berlin. Dag og natt spring russarane, Ruhr distriktet er ubønhøyrleg deira mål. Hemna kjem direkte frå det store vatnet [USA].

Men den gule draken [Kina] invaderer i Alaska og Canada samtidig. Men han kjem ikkje langt. Eg ser jorda som ein ball framfor meg, som dei kvite duene no flyg nær, eit veldig stort tal som kjem opp frå sanden. Og så regnar det eit gult støv i ei linje. Når den gylne byen [Praha] blir

øydelagt, byrjar det. Som ei gul linje går den opp til byen i bukta. Det blir ei klar natt, når dei byrjar å kaste det. Tanksane køyrer framleis, men dei som sit i desse tanksane vart formeleg svarte. Der det fell ned, vil alt vere døydt, ikkje noko tre, inga busk, ingen storfe, ikkje noko gras, dette vert visna og svart. Husa eksisterer framleis. Eg veit ikkje kva det er, så eg kan ikkje fortelje meir om det. Det er ei lang linje. Dei som går over denne linja, døyr. Dei som er på den eine sida, kan ikkje gå over til den andre.

Så bryt alt på spydspissane saman. Alle må dra nordover. Det dei har med seg, kaster dei. Ingen kjem tilbake lenger. Flya slepp eit gult pulver mellom Svartehavet og Nordsjøen. Dermed opprettast ei dødsstripe, rett frå Svartehavet til Nordsjøen, så breidde som halve Bayern. I denne sona kan ikkje gras vekse meir, endå mindre kan menneska leve der. Den russiske forsyninga vert broten av. Svermar av duer stig opp frå sanda. To flokkar får kampområdet frå vest til sørvest. Skvadronane svingar mot nord og stengjer for kursen til den tredje hæren. Frå aust er det mange store gule

køyretøy [Caterpillar?]. Men i dei store gule køyretøya er alle allereie døde, sjølv om køyretøya fortsett å rulle, før dei gradvis og automatisk stoppar.

Her kastar pilotane også av seg dei små svarte boksane sine. Dei eksploderer før dei rører jorda, og spreiar ein gul eller grøn røyk eller støv. Det som kjem i kontakt med dette døyr, enten det er eit menneske, eit dyr eller ei plante. I eit år har ingen organisme lov til å kome inn i dette området, elles vil det utsette seg for den største dødsfare. Ved Rhinen blir angrepet endeleg drevet tilbake. Frå dei tre spydspissane vil ingen soldat kome heim lenger.

Desse boksane er sataniske. Når dei eksploderer, oppstår eit gult og grønt støv eller røyk, alt som kjem i kontakt med det, er dødt, enten det er eit menneske, eit dyr eller ei plante. Menneska vert ganske svarte og kjøtet fell av beina deira, så skarp er gifta. Ved ei naturkatastrofe eller noko liknande unndreg russarane seg plutseleg nordover. Rundt Köln har det siste

slaget starta. Ved Rhinen ser eg ein halv-måne [muslimske allierte? Symbolet stammer frå Konstantinopel og dei osmanske tyrkarane tok over symbolet då dei erobra riket og sidan har det spreidd seg til andre muslimske land], som vil fortære alt. Horna til sigdane vil lukke seg.

Kva dette tyder, veit eg ikkje. Så flyg dei nordover. I midten er det eit merke, der lever ingenting lenger, ikkje noko menneske, ikkje noko dyr, ikkje noko gras. Dei flyg til nord, kor den tredje spydspissen hadde kome inn, og som stenger alt av. Så dei vil alle verta myrda, ingen frå desse tre hærane vil kome heim lenger. Men så ser eg nokon som flyg, dei kjem frå aust, og slepp noko ned i det store vatnet [havområda mellom Europa og USA], slik at noko rart vil skje.

Vatnet lyfter seg så høgt som eit tårn og fell ned, så fløymer alt over. Det er eit jordskjelv og halvparten av den store øya [Storbritannia?] vil søkke. Heile handlinga vil ikkje vare lenge, eg ser tre linjer -

tre dagar, tre veker, tre månader, eg veit ikkje nøyaktig, men det vil ikkje vare lenge! Eit enkelt fly som kjem frå aust, kastar noko i det store vatnet. Deretter lyfter vatnet seg så høgt som eit tårn og fell ned. Alt er fløymt over.

Det vert eit jordskjelv. Den sørlege delen av England glir i vatnet. Tre store byar vil verta øydelagt: ein vil verta øydelagt av vatnet, den andre ligg så høgt i havet at du berre kan sjå kyrkjetårnet og den tredje fell i [vatnet]. Ein del av England forsvinn, når tingen fell i sjøen, som piloten slepp. Deretter løfter vatnet seg så høgt som eit tårn og fell ned. Kva denne tingen er, veit eg ikkje. Landa på sjøen er hardt truga av vatnet, havet er veldig uroleg, bølgjene går høgt som eit hus; det skummar, som om det koker i undergrunnen. Øyane forsvinner, og klimaet endrar seg. Ein del av den stolte øya søkk, dersom tingen fell i sjøen, som piloten slepp. Deretter lyfter vatnet seg så høgt som eit tårn og fell ned. Kva denne tingen er, veit eg ikkje. Når det kjem, veit eg ikkje.

Det store mørket

Januar vil vere så varm på eit tidspunkt at myggane vil danse. Det kan vere at vi allereie kjem inn i ei tid når det ikkje vert ein normal vinter i det hele tatt, slik som vi kjenner den no. Under krigen kjem det store mørket, som varer i 72 timer. På ein dag vil det bli mørkt under krigen. Så bryt eit haglnedslag ut, laga av lyn og tore, og eit jordskjelv vibrerer jorda. Venlegast ikkje gå ut av huset på den tida. Lysa brenn ikkje, bortsett frå stearinlys, straumen stoppar. Den som inhalerer støvet, får krampe og døyr. Ikkje opne vindauga, dekk det heilt med svart papir. Alt opent vatn vert giftig og også all open mat, som ikkje er i låste porsjoner. Heller ingen måltid i glas, fordi dei ikkje vil dekke det heilt. Utanfor går støvdøden rundt, mange menneske døyr. Etter 72 timer er alt over. Men igjen: Ikkje gå ut av huset, ikkje sjå ut av vindauga, og hald stearinlyset brennande. Og be.

Over natta vil det døy fleire menneske enn i de to føregåande verdskrigane. Ikkje opne eit vindauge i løpet av dei 72

timane. Elvane vil ha så lite vatn at du enkelt kan passere dei. Storfeet fell, graset blir gult og tørt, dei døde menneska blir ganske gule og svarte. Vinden driv dødens skyer mot aust. Byen med jerntårnet [Paris?] blir offer for sitt eige folk. Dei tenner på alt. Det er revolusjon og alt går vilt for seg. Øyane framfor kysten søkk, fordi vatnet er ganske vilt. Eg ser store hol i havet, som vil bli fylt, når dei enorme bylgjene kjem tilbake. Den vakre byen [Venezia?] ved det blå havet [Adriaterhavet?] søkk nesten heilt i havet og i smuss og sand, som havet kaster ut. Eg ser tre byer søkk i sør, i nordvest og i vest. Den store byen med det høye jerntårnet brenner. Men dette har blitt gjort av deira eige folk, ikkje av dei som kom frå aust. Og eg kan sjå at byen er lagt i grus. Også i Italia går det vilt for seg. Dei myrdar mange menneske der og paven flyktar. Mange prester vil bli myrda, mange kyrker kollapsar.

I Russland bryt det ut ein revolusjon og ein borgarkrig. Lika er så mange at du ikkje kan fjerne dei frå vegane lenger. Krossen kjem til ære på nytt. Det russiske folk trur på Gud på nytt. Dei store blant

partileiarane tek sjølvmord, og i blodet vaskast den store skylda av. Eg ser ein raud flokk, blanda med gule andlet, det er eit generelt opprør og forferdelege drap.

Så syng dei påskesongen og brenn stearinlys framfor sakrale bilete. Ved kristendommens bøn dør helvetesmonsteret. Også dei unge trur på nytt på forbønna til Guds mor. Etter sigeren blir ein keisar krona av den flyktande paven.

Kor lenge alt dette varer, veit eg ikkje. Eg ser tre niarar. Den tredje niaren bringer freden. Om alt er over, har ein del av innbyggarane døydd, og folket frykter Gud på nytt. Lovane, som bringer døden til barna, blir ugyldige etter lysninga [abortlova, no trengs alle born, ingen kan unnverast]. Då vert det fred. Ei god tid. Eg ser tre kroner blinke, og ein gamal mann vil være vår konge [Tyskland?]. Også den svært gamle krona i sør kjem til ære igjen [i Roma?]. Paven, som ikkje måtte flykte over vatnet i noko lang tid, vender tilbake. Når blomstrane blomstrar på engene, vil han

komme tilbake og sørge over sine myrda brør. Etter desse hendingane kjem ei lang, heldig tid. Dei som vil oppleve det, vil være veldig glade og kan prise seg heldige. Men folket må byrja der, kor bestefedrane deira byrja.

So langt Irlmaier. Kort sagt såg han det vi no ser konturane av. Polariseringa i verda er ein pågåande prosess. Dei store leiarane i verda tek side og allierer seg. I aust reiser det seg ein motstandar som vil kjempe mot USA og NATO. Det vert aust mot vest. Begge har lagt store planar, eit stort spel. Dei har kalkulert med store tap av menneskeliv, både dei som går til angrep og dei som skal forsvare seg. Det vil verte eit slag utan ein endeleg sigerherre. Heile verda ligg i ruinar og liksom maurar går folket i gong med å bygge opp att verda si.

Maja Anstensen

I eit hefte utgitt på Esca Forlag: «Endetidssyner - Angrep mot Sverige og Norge - Tredje Verdenskrig», finner vi Anstenses syn og profetord. Den 4. desember 1952 hadde ho eit syn mens ho var i Porjus, i Norrbotten i Sverige. Ho såg at det kom fly i frå ei uventa retning, frå vest (samanlikn med Ron Whites syn om Irland som skal verta russisk kontrollert/alliert). Flya slapp bomber over store deler av Nord Norge. Eit dobbelt minefelt vart strakt ut over Ofotfjorden. Ho undra seg over dette, ettersom Norge var med i A-pakta, altså FN-pakta. Ho skreiv ned desse profetorda:

Ta pennen og skriv ned det budskapet du skal bære fram for ditt lands myndigheter og folk! Og det skal du gjøre på tross av at du selv tviler eller om du blir mødt med hån, vantro og latter.

Skriv at en «konge», sett ordet i gåseøyne, er på marsj mot Nordens land, en som ikke kjenner skånsel, men forakter barmhjertighet.

Skriv at hans erobringsplan er vel forberedt og kommer som en flom over fredelige og lite forberedte regjeringer.

Skriv at «kongen» har et hemmelig våpen, som verden ennå ikke har kunnskap om, og som er forferdelig i sin virkning.

*Skriv at det virker med radioaktive stråler som ennå ikke er kjent, og et annet hvis kjemiske formel er O.O.+C-1.**

Skriv at dens virkning og kraft utløses av luftens surstoff og næres og forsterkes gjennom dette. Det bringer planter og animalske stoffer i forråtnelse, ja, trær angripes og smulder bort. Jern og harde legeringer tæres som av forvitring. Vann og sjøer blir slimete og illeluktende. Selv elver og bekker blir fordervet og fiskene dør.

Skriv at de av Herren begunstigede land har fylt målet for sin ugudelighet.

Skriv at Norge, om det enn ble hardt tuktet gjennom okkupasjonsår, dog skal bli straffet, fordi de ikke som land og nasjon, tok imot tukten, da Herren tuktet.

Men skriv at Herrens øyne hviler på den lille, trofaste skare som tilbeder ham i ånd og sannhet. Skriv at himmelens skarer av budbærere gjør seg møye for deres skyld.

Men skriv til den samlede kristenhet i de nordiske land at den innen sine rekker har herskelystne, ærgjerrige ledere, som enten tenker på sin egen karriere eller sitt samfunns anseelse og ry i verden og forsømmer å trygge og befeste sitt eget og sin hjords høye kall fra Herren.

Si at Herren kommer over disse og stiller dem fram som det de i virkeligheten er - skampletter på Herrens hellige navn!

Skriv til alle som figurerer som medlemmer i troende samfunn at han, Herren, skal åpenbare all ynkelighet og falskhet. Si at de alt i lang tid har virket som «lik i lasten» og sette Herrens tålmodighet på prøve.

Skriv at kasteskovlen er i Herrens hånd. Siktingen og rensingen av laden er i full gang. Agnene skal for alltid skilles fra hveten.

Skriv at evangeliets not skal dras inn over hele den såkalte kristne verden og alle råtne fisker kastes vekk som ubrukelige.

Si til alle at Herren ikke har forandret seg.

---

* Det er ikkje noko eg har særleg mykje kunnskap om, så dette er basert på egne tolkingar. O.O.+C-1. O kan sikte til det kjemiske symbolet for Oksygen, av greske *oxys*, syre, surstoff, bokstavelig skarp. Kjent som O2. C kan sikte til det kjemiske symbolet for karbon, av lat. *Carbonum*, kull, kolstoff. -1 kan sikte til oksidasjonstalet -I (romartal).

Mot slutten av profetien blir det referert til Matt. 3:1-12, og særleg v. 6-12 om døyparen Johannes' tale til leiarane i Israel og til folket (NB 88):

Men då han fekk sjå mange av farisearane og saddukearane koma til dåpen hans, sa han til dei: Ormeyngel! Kven lærde dykk å røma frå vreiden som skal koma? Så ber då frukt som sømer seg for omvendinga. Og tru ikkje at de kan tenkja slik: Vi har Abraham til far. For eg seier dykk: Gud kan vekkja opp born åt Abraham av desse steinane. Øksa ligg alt innmed rota av trea. Kvart tre som ikkje ber god frukt, vert hogge nede og kasta på elden. Eg døypar dykk med vatn til omvending. Men han som kjem etter meg, er sterkare enn eg - eg er ikkje eingong verdig til å bera skorne hans! Han skal døypa dykk med Den Heilage Ande og eld. Han har kasteskovla si i handa og skal reinsa treskjestaden sin. Kveiten skal han samla i løa, men agnene skal han brenna opp med eld som ikkje kan sløkkjast.

Dette tala Jesus også om i Matt. 24-25. I særleg grad kap. 25. Vi kan merke oss at den såkalla åndsdåpen siktar til at vi er døypt i ein Ande som ikkje er av denne verda. Ingen kan rose seg av å ha Den Heilage Ande, for det er ikkje vår ånd, men Guds Ande. Gud arbeider i oss, ved sin Ande, men berre

ved nåde. Vi kan difor ikkje rose oss av å vere meir annleis enn dei andre i verda, men berre av at Guds Ande er annleis. Dei som har teke imot Guds ord frå tidenes byrjing og til dagen for oppstoda, har Døden satt på eine sida av svelget. Dei som har forkasta Ordet er på den andre sida. Dei vert likna med det bonden vil behalde etter kornhausten, medan det som ikkje har verdi for han vert kasta i elden. For Gud er dei som ugras som Han ikkje har sådd. Men dei som er audmjuke og tru-faste, dei som hatar seg sjølv nettopp fordi dei er vonde og som ikkje setter sin lit til det som no er, men til Gud og dei kommande ting, dei kan med glede sjå fram imot den dagen dei skal verta fødde på ny, i likskap med det til no einaste nye menneske, Jesus Kristus.

Birger Claesson

I Birger Claessons bok «Dom över Sverige» skreiv han ned eit profetord han fekk i 1935:

> *Det skal komme en verdenskrig over hele verden, og det skal bli den frykteligste som noen generasjon har sett. Men over dette land vil jeg holde min beskyttende hånd, for det skal bli et tilfluktsted for mange folk.*

I 1939 kom andre verdskrig. Ein frykteleg krig. For dei gjerningane som vart gjort var verkeleg vonde. Vi veit at det blant alle folkeslag er menneske som er fylt med vondskap. Måtte dei ikkje kome til makta! Men dei er det. Sverige fekk stort sett vere i fred for tyskarane og russarane, og mange motstandsmenn og jødar fekk nytte landet som ein rømmingsveg. Dei orda han fekk viste seg slik å vere sanne profetord.

I 1950 fekk Claesson eit nytt syn. Han fekk sjå framande hærar som gjekk til åtak på byen Umeå og at den vart jamna med jorda. Likeins med Østersund, og ei rekkje andre byar og bygder i Sverige. Det vart harde kampar, svenskane står imot, men gir opp til slutt. Hadde dei berre halde ut litt lenger hadde resultatet vore eit heilt anna. Synet er også her detaljert. Til slutt vart det mørkt over heile landet, og han høyrte ei røyst som ropa: «Mørkret faller over heile verda». Deretter såg han eit lys i mørket, og ein stor skare kvitkledde skapningar vart rykka opp mot lyset. Røysta sa også: «Tusenårsriket tilkommer det deg ikkje å skue inn i».

Vi kan merke oss at dei fleste av syna og profetiane vi tek føre oss, skildrar dei siste hendingane i vår tidsalder og peikar fram imot dei store profetiske hendingane som er varsla i Bibelen. Mørket som faller over jorda peikar difor mot ei tid som skal verta særleg vanskeleg, ei trengsle tid utan sidestykke. Mørkets fyrste skal regjere, men ut av mørket skal Herren henta dei som har vore og som er audmjuke og trufaste mot Gud. Som det står i Matt. 24:13 (NB88): «Men den som held ut til enden, han skal verta frelst!».

Adullam-borna

I Kina misjonæren H. A. Bakers bok, «Syner bak forhenget», har han dokumentert noko av det som hendte under ei vekking på ein barneheim i Kina. Baker var i Kina frå 1919-1950. Kina misjonærane vart kasta ut av landet på 50 talet, på same tid som boka kom ut. Syna er ofte knytt saman til Bibelens profetord om endetida. Baker skriv (til nynorsk av S. H.):

Gong på gong tala dei i profeti, i det dei sa at det vil kome ei tid med hungersnaud, pest, krig og øydelegging.

I eit syn vart ein av våre gutar som var uvitande og uopplyst, ført til dei siviliserte land, der han såg menneske som førebudde seg på krig, for dei laga bomber, kanoner og andre øydeleggingsreiskap.

Barna såg krigsskip bli øydelagt av bomber som vart slept ned frå fly, og dei såg skipet med alle om bord sakk i den våte grav for ikkje meir å kome til syne. Dei såg militæravdelingar som samla seg frå alle jordas ender til det siste store slaget.

Giftgass og dødelege krigs instrumenter drap deira fiendar i stort tal.

Ein av gutane som på ein særleg måte var lydhøyr for evangeliet profeterte og sa:

Fordi menneska ikkje vil tru på meg, må eg øydeleggje denne vonde jord. Eg hadde planlagt å heimsøkje den med tre vonde trengsler, men den er så vond at eg har lagt til ei fjerde.

Sei til andre forsamlingar at dei også skal søke Den Heilage Ande. Alle forsamlingar skal gå fram. Djevelen vil kome til jorda nokre få år, og det vil bli stor trengsle. Ver ikkje redd. Eg bærer omsorg for dykk og vil bevare dykk.

Folkeslaga vil samla seg frå alle stadar og føre krig på ein stad, og deretter vil eg kome og straffe jorda. Du skal ikkje vere redd, for dei som trur på meg skal lyftast opp til meg for å blåse på basunar og spele på harper.

Dei såg også Antikrist som skulle stå fram på den tida. Han ville kome til makta for å ordne opp i kaoset. Han var «ein gåvmild, kraftig mann med ungdomleg styrke og venleik». Nok eingong mønstrar verda sine hærar til krig, men Antikrist vil altså ikkje kome før etter den tredje verdskrig.

Ron White

Takka vere ein av lesarane er Ron White identifisert. Han er i dag pastor i ei pinseforsamling under namnet Victory Gospel Church i Southampton, England. Det var han og hans kone Margaret som starta opp dette arbeidet i 1980. White fekk dette synet den 15 juni 1976, eit syn som er gjengjeve i fleire bøker. Lesaren kan fortelje «Den datoen tror jeg er da han første gang (og muligens eneste gang) har snakket om den visjonen han fikk. Det skjedde på et sommerstevne i Danmark – mest for ungdommer. Talen ble tatt opp på lydbånd av et kristent ektepar fra Tønsberg – som også skrev talen ned og begynte å gi den ut i skriftlig hefte-form. Det er slik jeg fikk lest om den». «Jeg fikk en sjanse til å møte ham i Sandvika utenfor Oslo en gang rundt midten av 80-tallet – og fikk en liten prat med ham etter et helbredelses-møte han holdt der. Han fortalte at han er en Engelskmann – som til å begynne med var en soldat i 'The Salvation Army' - altså 'Frelsesarmeen' – men at han ble kastet ut etter at han ble åndsdøpt og begynte å be for syke. Han fortalte at hans oppgave var å helbrede syke. Han hadde i alle fall på den tiden han fikk dette synet, god kontakt med – og samarbeidet med en åndsfylt Dansk frimenighet av noe slag. Jeg vet ikke akkurat hva slags trosretning

det var – men de hadde også forgreninger hit til Norge. Det var en typisk evangelisk åndsfylt menighet. Jeg fikk helt tilfeldigvis vite om at han skulle ha dette møtet i Sandvika – og trodde at han var kommet hit til Norge for å snakke om dette synet – så jeg tok fotokopier av det jeg hadde av andre profetier om framtidige kriger i Norge og Europa for å vise ham – fordi jeg trodde at det ville interessere ham. Jeg ble faktisk litt skuffet da det viste seg at han 'bare' snakket om helbredelse. Det var stort sett bare eldre mennesker med forskjellige plager som han ba for. Stive armer og skuldre og nakker som han ba for – og som ble momentant helbredet. Etter møter fikk jeg 'elget' meg innpå ham med det som jeg hadde på hjertet. Han virket veldig interessert i å høre om disse andre profetiene som lignet på dem han selv hadde hatt. Jeg spurte ham rett ut om han tidligere hadde hørt om andre slike syner og profetier. Til det svarte han at det hadde han ikke – men at han hadde Danske venner som kunne oversette mine papirer som var skrevet på norsk – til engelsk for ham. Da jeg sa at jeg trodde han ville snakke om det synet han fikk, her i Norge – så svarte han at han mente at det ikke var hans oppgave. Han hadde tiltro til at Den Hellige Ånd ville bringe det spesielle budskapet videre uten hans hjelp. Og etter hva jeg forsto så hadde han

kanskje ikke talt over dette synet mer enn den ene gangen i Danmark på dette ungdomsstevnet. Han virket som en veldig solid og stødig og seriøs type – som ga et godt inntrykk.»

Legg merke til at White brukte uttrykket kommunistar. Han fekk også sine syner mens kommunistane hadde makta. Her fylgjer nokre utdrag frå ei tale gjengjeve i «Den Profetiske Røst» (til nynorsk ved S. H.):

Synet byrja med eit land kart. Eg såg eit kart over heile Europa – frå Skandinavia tvers over til Russland, og frå Noreg ned til Midtausten. Ei stund studerte eg kartet, og medan eg såg på den nordlege delen av Noreg, byrja kartet å skifte farge. Det begynte å verta raudt, og det raudlege gjekk frå den nordlege del og halvvegs ned i Noreg.

White fekk sjå nærare på kartet då han ikkje forstod det:

Og eg såg i dette området tusenvis av kommunistiske troppar. Det var den russiske hær.

White fekk også sjå muren i Berlin, som før delte den store byen i to delar, liksom heile landet var delt:

Så vart synet forandra. Eg vart ved Anden ført midt inne i Europa, og eg vart ståande framfor ein mektig mur. Mens eg sto og såg på denne muren, følte eg at den byrja å ryste. Deretter byrja den å smuldre, så byrja den å falle, og eg trudde at den ville falle på meg, men eg vart ført bakover i Anden….. Eg såg denne muren falle saman, og hundretusenvis av soldatar sprang gjennom muren, med våpen i hand, med tanks og anna armert maskineri…. Eg høyrte geværskot og rakettavfyringar, og noko av dei tinga eg såg og høyrte var fryktelege.

Eg såg at det kom ein kommunistisk infiltrasjon i dei andre landa, og at det kom ei forfylging av Guds folk. Ikkje berre fysisk, men også på fjernsynet. Guds menn skal verte latterleggjort, det vart fortalt lygn om Guds tenarar, og på dette tidspunktet vil det bryte ut krig i Europa. Herren viste meg også i dette synet, at det vil kome ein matvaremangel i Europa, og ein mangel på vatn. …. Herren viste meg også, at når denne krigen bryter ut i Europa, vil det verta kunngjort i Brussel, at EU ikkje lenger kan fungere, og det vil verta oppløyst. Eg såg også britiske troppar, som no er i Irland, verta trekt ut av Irland og sendt til Europa. Og Herren tala til meg og sa at Irland ville verta kommunistisk dominert. På same tida såg eg at Skottland reiv seg laus frå England og vart uavhengig. Krigen som vil bli i Europa, vil ikkje verta ein lang krig, men alle landa vert involvert. Både Tyskland og Nord Noreg vil verta okkupert. Denne krigen i Europa vil ikkje verta ein lang krig. For eg såg noko anna som byrja å skje i synet. Eg såg ein annan hær kome ut av Russland og gå sørover. Det var ein mektig hær, og mange soldatar satt på hestar. Det var også tanks og andre armerte køyretøy. Og eg såg at denne hæren

flytta seg nedover til Israels fjell.... Så, såg det ut som om denne hæren ville invadere Israel, men eg såg ei veldig hand kome ned frå himmelen, og falle på denne mektige hæren, og med eit mektig slag øydela Guds hand denne hæren.....

Då dette skjedde, såg eg dei store russiske troppane som var i Europa, raskt verte trekt tilbake frå Europa, og eg sa: «Herre, kvifor skjer dette?» Og Herren opna auga mine, så eg kunne sjå ein anna del av synet. Og eg såg den kinesiske hær bryte gjennom Russlands grenser og gå langt inn i Russland, og plyndre, drepe og øydelegge. Og den russiske hær, som var i Europa vart trekt tilbake for å kjempe mot kinesarane. Og så byrja det å skje noko i Europa.

Matmangelen vart verre, og behovet for vatn vart meir intenst. Store problem kom til heile det indre Europa. Og eg bad i mi ånd: «Herre, kvifor tillèt du dette å skje?» Og Gud sa til meg: «Dette er mi hand til dom, eg kjem til å bruke desse

tinga for å bringe folka tilbake til meg, bringe nasjonane tilbake på sine kne igjen.» Disse ting vil verta gjort av den allmektige Gud. Eg såg menn og kvinner falle på sine kne, på gatene, i heimane, overalt ropa menneske til Gud om hjelp, ropa til Gud om miskunn. Gud kjem til å gjere dette. Gud vil bringe våre nasjonar tilbake på sine kne. Og då folka byrja å rope til Herren, såg eg at Gud byrja å svare på dette ropet….. (deretter profeterer White:) «Det kjem til å verta ei vekking i Europas nasjonar, som du ikkje kan førestille deg. Men det vil ikkje verta ved menneskeleg kraft, det vil vere Den Heilage Andes mektige verk»….. Men Herren viste meg noko som sjokkerte meg… Han viste meg at det ville bli eit svært hastig verk. Det ville ikkje fortsette i årevis. Vekkinga ville vare under eit år. Gud vil gjere eit raskt verk. Då denne vekkinga nådde toppen av velsigning, såg eg noko anna. Mine auge vart lyfta opp mot himmelen. Og eg såg himmelen opne seg, og Herren Jesus stige ned frå himmelen, og folket vart lyfta opp for å møte Herren…. Det var mange som vart latt tilbake, men Gud viste meg dette, at i den vekkinga som kjem, kjem Gud til å rette opp att mange fråfalne. Gud viste meg også, at i mange kyrkjer som no er døde og kalde, vil folk byrja å søke Gud, og Gud vil vekkje

si forsamling. Etter forsamlingas bortrykking, då – og berre då – vil EU kome til å fungere. Det vil verta fornya, og Gud viste meg noko som var svært merkeleg for meg å sjå. Eg kunne aldri ha førestilt meg det, at Israel kjem til å verta ein svært spesiell venn av fellesmarknaden, og ut av denne sameininga vil Antikrist oppstå, som vil regjere med jernhand på jorda.

Det er klart at ein blir skeptisk når White her nærast skriv at Jesus kjem ned frå himmelen for å henta dei kristne før Antikrist kjem. For det er nettopp det vi vert åtvara om i 2. Tess. 2:1-12. Det står nemleg at fråfallet (det politiske) først må kome og den lovlause (Antikrist) må stå fram. Deretter kjem Jesus att og hentar sine. Det er dette som «held att». Det må skje først. Her har altså White blanda inn ei lære som er vanleg i visse pentakostale miljø. Men så er det også i ettertid vanskeleg å skilje mellom det ein såg og høyrte i synet, og det ein er overtydd om sjølv. Det er uansett interessant at han sett bortrykkinga i samanheng med Antikrist, då dei høyrer saman. Det er difor viktig at vi prøver profetiane.

Elles er det i dag kjent for alle at Russland og USA, saman med Europa, var nær ved å hamne i krig like før murens fall. I lange tider har grensene vore opne, og russarane kunne lett vinne seg tilhengarar i kva land som helst og likeins den andre vegen. Elles kan vi merke oss at White såg noko av det same som Maja Anstensen. Han såg at Irland ville bli dominert av russarane og at dei truleg vil sende bombefly mot Norge frå den kanten. Han såg også at med invasjonen fylgde ein raud farge. Sjå Staretzarens og Clemenkos profetord, det er truleg blod, ikkje kommunisme.

Emmanuel Minos

Emmanuel Minos hadde også eit liknande syn som er gjengjeve i same nummer av «Den Profetiske Røst». Minos var då på pinsevennanes sommarstemne på Hamar. Bjørn Arne Rosland siterer Minos (til nynorsk ved S. H.):

> *Eg såg at det var eit område med furuskogar, og eg såg ein veg bylgje seg i ulike formasjonar, og eg fekk med det same sjå at vegen gjekk til ei grense mot eit framandt land. Og eg såg bil etter bil køyre på denne vegen og bilane var på veg til ein krigsfront….. Og eg såg korleis bilane køyrte ut og blant dei også Røde Kors bilar, og at dei til slutt kom til eit stort område kor det gjekk ei grense (Minos ville ikkje røpe kva grense det var tale om)…. Mens eg låg der såg eg denne slagmarka. Noko av skogen var brent ned. Det såg ut til å vere ei pause i krigshandlingane. Då eg såg dette på Hamar for fleire år sidan, la eg merke til både på vår side og på fiendens side ukjente våpenartar…. Eg såg eit underleg monster som sto på bakken. Og eg såg, då slaget kom i gang at det ut frå monstera gjekk merkelege piler opp i lufta*

og forsvann (dette gjenkjente han seinare som rakettar)…. Eg fekk også sjå andre våpen som eg ennå ikkje har fått noko forklaring på, men som eg såg låg spreidd omkring…. Mens eg ser på dette forsvinner heile scena bort, og eg får sjå eit nytt bilete. Denne gongen var det eit kart som vart rulla ut for meg horisontalt. Det var som ein bokrull som vart rulla ut rett fram for auga mine. Eg strakte meg for å sjå nøyare på kva slags kart det var, og eg fekk sjå at det var Noreg. Og mens eg såg kartet verta rulla ut, slik at eg kunne sjå heile Noreg frå Kirkenes til Lindesnes, fekk eg sjå ein revolver verta senka ned frå himmelen – rett over midten av kartet, og der på midten lyste det opp eit namn, og eg leste: MO I RANA, der revolveren vart lagt. Seinare fekk eg sjå fleire namn som eg ikkje skal nemne no. Det var namn i Finnmark, Troms og Nordland. Også i ein del andre fylker fekk eg sjå namn. Eg forstod med det same at det første syn hadde forbinding med det andre, at det kanskje var noko som skulle kome over vårt land.

Minos nemnte aldri kva grense eller kva nasjon han hadde sett skulle angripe. I Viktor Clemenkos biografi fortel

han at son hans såg Finnland utføre krigshandlingar mot Norge i allianse med Russland i ein draum om natta. Igjen ser vi også at nye og skremmande våpen vert tatt i bruk i krigen. Sjå Lebesbymannen og Anstensens syner og profetord. Minos skriv også om dette i si eiga bok: «Grepet av Gud - En bok om vekkelse»:

For en tid siden hadde jeg et syn om Norge. Det var i en tre dagers bønn og faste. Det var den andre natten. Jeg var fullstendig klar og normal som ellers. Mens jeg på denne måten lå hengitt i bønn, forsvant den ene veggen for mitt blikk, og et landskap kom til syne. Meget vakkert og meget tydelig. Gjennom et granbevokst område gikk en blålig vei, som snodde seg i små bakker. På den ene siden av veien var skogen nedbrent som etter krigshandlinger. Våpen lå strødd omkring. Våpenarter jeg kjente til, men også eiendommelige håndvåpen som ennå ikke er brukt. Veien gikk fram til en frontlinje hvor jeg fikk se et slag. Også her var detaljene tydelige, og jeg fikk se de fremmede troppers nasjonalitet.

Så forsvant det hele, og et nytt syn kom fram. Denne gang i form av en bokrulle som ble åpnet fra høyre til venstre i vertikal stilling. Ved nærmere ettersyn var det et kart over Norge. Langsomt ble en revolver senket over midten av kartet. Et navn begynte å lyse, og da jeg skulle se etter sto det: Mo i Rana. Samtidig begynte flere andre stedsnavn å lyse på kartet. Det var områder og plasser i Nordland, Troms og Finnmarks fylker. Flere detaljer ble åpenbart som ikke kan nevnes i en åpen bok.

Under et besøk i England åpenbarte Gud seg for meg igjen. Det var atter i en bønn- og fasteuke, men jeg var fullt uthvilt og normal som ellers. I den profetiske åpenbarelse jeg denne gang fikk, så jeg kyststrekningen fra Herøya til Kristiansand og fra Moi til Haugesund. Samtidig la Gud noen steder på meg i Sverige, som særlig skulle bli utsatt for fare. Spesielt byene Örebro, Jönköping og Göteborg.

Under et besøk i en av våre sydlige kystbyer, traff jeg en hellig bror fra Indremisjonen som også hadde hatt et syn. Jeg lovte å ta det med i denne bok. Broderen hadde sett hvordan fremmede tropper

igjen kom over Europa, og hvordan disse herjende for over Danmark og videre mot den norske kyst, nærere bestemt Kristiansand og delte seg i to kiler, vestover og nordover.

En annen mann, som virker i statskirken, og er bosatt i Oslo, har også hatt ett liknende syn. Han så hvordan tropper besatte hele Europa fram til Kanalen, og ingen kunne yte effektiv motstand i begynnelsen. Flere angrep ble også foretatt mot Norge i flere puljer. I det første angrepet så han hvordan byene Kristiansand, Bergen, Trondheim og steder nordpå ble utsatt for stor ødeleggelse. I andre pulje så han fallskjermtropper nord for Oslo. Og kamphandlinger og besettelse av store områder av landet.

William Branham

I 1933 hadde Branham nokre syner som viste kva som skulle skje i den nære framtida. Branham hadde ei profetisk gåve, det er det ingen grunn til å tvile på, då dei fleste av hans profetord og syner allereie er oppfylt.

I det første synet såg han at Mussolini (diktator i Italia 1922-1943) ville erobre Etiopia. Men at han ville døy ein frykteleg død. Han som fekk slengkyss frå folket skulle verta spytta på og hata av sitt eige folk. I det andre synet såg han at Amerika og Tyskland ville gå i krig mot kvarandre, men at krigen ville styrte Hitler, som ville få ein mystisk «ende». Det tredje synet var at fascismen og nazismen ville ende opp i ingenting, men at kommunismen ville blomstre. Russland vart nemnt. Og fascismen og nazismen ville ende opp i kommunismen. Det fjerde synet var av ei teknisk nyvinning, ein bil som køyrte av seg sjølv, mens passasjerane såg ut til å spele eit spel som likna sjakk. Det femte synet var av ei kvinne, frå å vere sømeleg på 1930 talet ville ho verte usømeleg ein gong i framtida. Til slutt var ho nesten komplett naken. I det sjette synet kom ei kvinne til makta i USA. Ho var mektig, vakker å sjå

til, men likevel vond og intelligent. I det sjuande synet såg han at USA vart rista av ein stor eksplosjon, og at landet vart etterlett i ruiner og fullstendig kaos.

Alle syna er likeframme og enkle å forstå, kanskje ikkje for hans samtid, men for oss i dag. I dag har det amerikanske selskapet Google utvikla ein sjølvgåande bil, som nettopp har det designet Branham såg. I USA konkurrerer kvinnene om å vere mest mogleg avkledd på store og viktige førestillingar. Det er også fullt ut mogleg for ei kvinne å bli president. I president perioden frå 2020-2024 har USA ei kvinne som visepresident. USA og NATO landa kjem også stadig i meir farlege konfliktar med Russland, Nord Korea, Kina, Iran og andre sterke nasjonar. Ein kan godt seie at fascismen, nazismen og kommunismen går ut på eit, slik ser vi også av dei andre syna og profetorda. Det er allereie mykje tale i media om den tredje verdskrig der ei slik isme får kome til sitt utløp. Ein kommande atomkrig er også forkynt mot USA.

Branham vart kjent som ein kontroversiell forkynnar, etter at han tok til å lære framande lærer, ofte under påskot

av å vere apostel. Mange av dei teikn, under og kraftige gjerningar som vart gjort ved han, viste seg like ofte å ikkje ha skjedd. Til hans forsvar må vi halde fram at dette ofte eit typisk utfall blant dei store predikantane. Det vert kravd for mykje av dei som enkeltpersonar. Dei vert pressa til å overkompensere, til å vere meir enn dei er. Paulus minner oss om at vi saman er ein lekam med mange lemar. Nokre er profetar; andre lærarar; andre evangelistar; apostlar; osv. Alt dette verkar ved Den Heilage Ande. Det er når vi byrjar å etterlikne dette at vi ser at det som vert lovd ikkje skjer. Vi ser det er mykje av dette no. Søk heller, be og faste om at Gud får virke med sin kraft i mellom oss.

Lebesbymannen

Anton Johansson vart fødd i 1858 og livnærte seg som landmålar. Eg siterer her frå eit hefte utgjeve på Esca Forlag: «Endetidssyner - Angrep mot Sverige og Norge - Tredje Verdenskrig»:

Johansson hørte at umiddelbart før 3. verdenskrig ville det være megen tale om fred, og falske fredsmanøvrer vil finne sted. Det var forklaringen på at det kom så overraskende at russiske tropper plutselig en dag veltet inn gjennom Tyskland imot Rhinen og Frankrike, hvor heftige kamper fant sted.

Han så at de amerikanske våpendepoter som fantes der, falt i russernes hender, og han sa: «Jeg både hørte og så at i den tid finnes fryktelige våpen som ikke kjennes idag». (1907).

Russerne fikk herredømmet i Frankrike ved hjelp av landets egne kommunister, som under en voldsom borgerkrig rett føre, hadde stukket hele Paris i brand. De

slo seg ned i Mellom- og Syd- Frankrike. Derfra førte de krig mot Spania.

Den fransk-spanske krig ble så forferdelig, ikke bare for de to land, men for hele verden. Det var de nye fryktelige våpen som de brukte her, og virkningen av dem var forferdelig, blindhet, vannvidd og fullstendig ødeleggelse av hele menneskekroppen.

Lebesbymannen forstod tidleg at syna han hadde var noko som skulle skje i nær framtid, ettersom dei på førehand varsla om enkelte ulykker, katastrofar og krigar, som faktisk skjedde. Etterkvart vart han kjent for si profetiske gåve. Det som vert sagt om Frankrike er interessant ettersom vi ser ei sterk polarisering i dette landet, der eine sida tek side med Russland.

I sine syner såg Lebesbymannen blant anna den første verdskrigen bryte ut. Han såg storbrannen i Bergen. Han såg den andre verdskrigen. Han såg Kinas overgang til kommunisme; Norges overgang til sosialisme. Han såg gruveulykkene i Vest Tyskland og Nord Frankrike. Store orkanar i Amerika,

fem i talet. Han såg sjukdomar og plagar som ikkje gjekk å lækje herja på jorda, særleg i Russland. Han såg krigen mellom India og England. Krig mellom Spania og Frankrike, og han såg uro og krig i Irland. Han såg tilløp til krig i 1953, ein krig som blant anna vart hindra av Stalins brå død. Han såg at russarane var på veg til Noreg. Han såg jordskjelv og utbrot frå vulkanar i Italia. Han såg også at ein byrja å byggje ei jernbane frå Noreg gjennom Finland og inn i Russland. Den er under utbygging i våre dagar og skal frakte malm. Han såg ein krig bryte ut i Norge og Sverige, og at fienden kom frå Russland og Frankrike. Han såg ei storbylgje slå til i Nordsjøen og innover Trondheim og langs kysten til Bodø og like til Danmark, men også like til Skottland og England. Sjå Irlmaier .

Valdreskvinna (fortalt til Emanuel Minos)

I Emanuel Minos' bok, «Det har ringt for tredje gang», skildrar han sitt møte med kvinna frå Valdres. I dag veit vi kven ho var etter at Aftenposten undersøkte saka og fann ut at ho heite Gunhilda Smelhus. Udfordringen.dk har også skrevet ein artikkel basert på Aftenpostens stykke. Minos visste berre at kvinna var over 90 år og at ho kom frå Valdres. Det var i 1968 at ho fortalte om sitt syn til pinsevennen og predikanten Emanuel Minos, som skreiv det ned. Då han kom heim tenkte han at dette aldri kom til å skje og gøymde det i ei skuff, men då han i 1993 kom over det igjen såg han at profetien var i ferd med å gå i oppfylling. Det er sagt om kvinna frå Valdres at ho både var klartenkt, påliteleg og truverdig som kristen, og at ho hadde eit godt omdømme blant alle ho kjente. Dette var det ho fortalte:

Det var som om et kart ble rullet opp foran meg. Jeg så det med mine naturlige øyne. På kartet var alle verdensdeler nedtegnet. Jeg merket meg Europa, Skandinavia og Norge. Det jeg fikk se var foreteelser

i tiden før Jesus kommer igjen og den tredje verdenskrig bryter ut.

Før Jesus kommer igjen og den tredje verdenskrig bryter ut, blir det avspenning. Det blir en lang fredsperiode mellom stormaktene. Folk kommer til å legge langsiktige planer. I vårt land blir det nedrustning, og vi blir igjen uforberedt som 9. april 1940. Den tredje verdenskrig begynner på en måte som ingen har ventet og fra et helt uventet hold.

Det blir et frafall uten sidestykke fra sann og ekte kristendom. Det blir stor lunkenhet blant de troende. De vil ikke lenger være åpen og mottakelige for ransakende budskap. Folk vil ikke så gjerne høre om synd og nåde, lov og evangelium, bot og bedring. En ny slags forkynnelse overtar talerstolene. Det er å søke lykke, fremgang og materiell velstand. En slags lykkeforkynnelse griper om seg.

Kirkene begynner å stå tomme. Det samme skjer med bedehusene og vekkelseslokalene.

De troende vil ikke etterfølge Jesus på den smale korsveien. Underholdning, kunst og kulturaktiviteter overtar mer og mer plassen for vekkelse, nød, anger og botsmøter.

Det blir en moralsk oppløsning som vi ikke har opplevd tidligere. Folk lever som gifte uten å være gift. Det blir stor urenhet før ekteskapet, og det blir mye utroskap i ekteskapene. Ja, selv i de kristne ekteskap gjør utroskapen seg gjeldende, og de blir oppløst. Unaturlige synder begynner også å gripe om seg. Og de blir til og med godtatt i kristne kretser.

TV-en kommer til å spille en stor rolle. Det blir mange TV-stasjoner. TV-en blir full av vold. Volden blir underholdning

for menneskene på denne tiden. Og den volden som folk ser på TV kommer til slutt å prege byer og bygder.

Det blir også bli vist intime samlivs-scener. De mest intime forhold som tilhører ekteskapet kommer åpenlyst til å bli vist på TV. (Da det ble det sagt, sa jeg at det ikke var tillatt i offentlige sendinger. Vi hadde den gangen en 'varsomhetsplakat' som ikke tillot obskøne scener. Da sa hun med hevet røst: 'Den kommer de ikke til å bry seg om når tiden er inne').

Folk fra fattige land strømmer til de rike landene. De kommer til Europa, til Skandinavia og også til Norge. Det blir mange av dem. Og folk begynner å mislike dem og de blir harde imot dem. [Da hun sa dette begynte hun å gråte.] De blir mer og mer behandlet som jødene før krigen.

Da er målet for våre synder fullt. Krigen bryter ut. Først som en liten konflikt, en ubetydelig konflikt. Men den slutter ikke. Den tiltar og brer seg. Til slutt utvikler det seg til en stor krig.

Mot slutten av den store krigen blir fryktelige våpen tatt i bruk. Det blir blant annet atomvåpen. Luft, jord og vann blir forgiftet og ødelagt.

Folk fra de industrialiserte landene Amerika, Europa, Australia, Japan og andre liknende områder må flykte. De kan ikke bo der lenger. De kommer til de fattigste landene som har unngått det verste. Men de vil ikke være veldig så villige til å ta imot oss på samme måte som vi ikke var så villige til å ta imot dem.

Det manglar ikkje mykje på at desse profetorda skal gå i oppfylling, og det vi kanskje berre for nokre få år sidan undra oss over korleis kunne skje, har skjedd og vi forstår det. Vi ser at tida nærmar seg. Det er på tide å vakne opp og vere

edruelege. Det vil kome ei tid over jorda som vi gong på gong har vorte åtvara om.

Då eg skreiv denne artikkelen for nokre år tilbake, ordla eg meg slik: «Vi kan merke oss at det einaste som står igjen før den tredje verdskrig bryter ut, er den dårlege behandlinga av muslimane, asylsøkarane, av dei økonomiske flyktningane osv.» På berre denne korte tid er sjølv dette i full fart å verta oppfylt. Det har vorte så dyrt å leve og sinnet blir vendt mot dei som kjem utanfrå og som lever av vår velferd. Men her kjem eit stikk frå Valdresdama. Ein dag er det kanskje vi som vert avhengige av andre si velferd. Denne profetien er like ved å bli oppfylt.

Som vi allereie har vore inne på er ei anna viktig side av saka den åndelege utviklinga blant dei kristne. For Gud er rettferdig og dømer rettferdig. Det er ikkje slik at vi berre ved å vere religiøse på ein eller annan måte, automatisk vert rettferdiggjort for Gud. Det er først og fremst eit historisk faktum at Jesus døde på korset. Det er ikkje noko frelses grunnlag i seg sjølv å tru på at det har hendt. Det vi derimot må gjere for å verta frelst er å forkaste oss sjølve, og ikkje legge trua si vanære til grunn for å gå inn på avvegar. Vi må rekne oss som døde i Kristus og ferdig med denne verda, eller la det vere. For Gud er det gamle mennesket allereie forbi og utgått på dato. Han har skapt eit nytt menneske, eit Han har behag i, vår Herre Jesus Kristus. Difor forkynner vi ikkje Guds rike på jord eller noko i den dur, men lærer tolmodig dei som vil høyre om dei kommande ting. Her støtter eg meg til Lausanne pakta, som den anglikanske presten John Stott sto bak, og som ei rekkje kristne leiarar skreiv under på under eit stemne arrangert av Billy Graham i 1974, i Lausanne, i Sveits. Mange kyrkjesamfunn har i ettertid stilt seg bak denne pakta, som tek sikte på å nå heile verda med evangeliet. I punkt 4 står det: «Jesus still

calls all who would follow him to deny themselves, take up their cross, and identify themselves with his new community». Her kan vi ikkje sjå på det synlege og sette vår lit til det, men glede oss over at dette er eit fellesskap vi har ved Den Heilage Ande. I punkt 15 står det:

> *We therefore reject as a proud, self-confident dream the notion that people can ever build a utopia on earth. Our Christian confidence is that God will perfect his kingdom, and we look forward with eager anticipation to that day, and to the new heaven and earth in which righteousness will dwell and God will reign forever. Meanwhile, we rededicate ourselves to the service of Christ and of people in joyful submission to his authority over the whole of our lives.*

Eg vil også minne om at det er lett for den som får sjå slike syner og gjere seg opp eigne meiningar om kva dei tyder, og på same vis er det for den enkelte av oss. Det er difor viktig

at vi prøver dette. La oss reflektere over det vi les og bedømme det, så langt det er råd.

Ove Falg

I 1928 fekk misjonæren og pinsevennen Ove Falg sjå eit syn om kyrkjesamfunna. Her eit utdrag frå den danske nettsida Jesuslivet:

SYNET: …pludselig så jeg i Ånden under mig et stort udstrakt Danmarkskort. Medens jeg med undren betragtede dette store landkort over mit fædreland, så jeg skyde op af jorden en vældig imponerende bygning i form af et kolossalt kors, der dækkede landet lige fra Skagen til Bornholm. Ud fra kors armene tegnede sig, som strålebundter en hel samling lukkede gårde. Selve bygningen virkede utiltalende og skummel. Gårdene, som formede sig som en vifte ud fra korsbygningens arme, var fyldt med mennesker. Og jeg blev endnu mere forundret, og et spørgsmål trængte sig på: «Herre, hvad betyder dog dette»?

RØSTEN: Som svar på dette spørgsmål hørte jeg en røst, som talte med stor myndighed, men også med en gribende tone af medlidenhed og sorg:

«Dette angår nådetidens afslutning! - Se nøje til!» - Og nu syntes bygningen at komme nærmere, og med forfærdelse så jeg at den store korsbygning var et vældigt fængsel, let at kende på de små tilgitrede vinduesåbninger. Så, så jeg en hånd, som skrev hen over bygningens tag to navne. På den lange led: «Protestantismen» og på den korte led: «Katolicismen». En knugende dødens stilhed rugede over hele den store bygning, I modsætning hertil var der stor tummel og larm i de mange fangegårde. Forvirring og uenighed prægede hele denne samling mennesker i fangenskab. Derefter så jeg atter hånden tegne over fangegårdene, navnene på alle mulige sekter og samfund, som efterhånden er blevet bygget op, i forbindelse med og ud fra, den store fængselsbygning. Meget mærkeligt så og hørte jeg i fangegårdene. Fra Baptistgården hørte jeg et afgjort og energisk råb «Graven er os nok»! Fra Indre mission lød det bestandigt: «Vi har det hele i barnedåben»! I gården som var betegnet med navnet «Frelsens Hær» hørtes klingende hornfanfarer, rungende Halleluja råb, en fane blev svunget over «Herren» med dens kendte emblem «Blod og Ild», men ordet ild var overstreget. Metodistgården: «Vi holder os til vor store

John Wesley, og behøver ikke nogen pinseoplevelse»! Også fra gården, som hed «Missionsforbundet» kom et særegent råb: «Vi vælger selv, vi er ikke bundet til skriftens bogstav»! Også vi i Pinsebevægelsen var med i denne samling af samfunds- og partigårde. Apostolsk kirke havde dette: «Vor apostolske åbenbarelse om de overordnede embeder er den højeste sandhed»! Og i Pinsebevægelsens gård lød der megen skrigen og hylden, og man talte i tunger og profeterede i munden på hinanden. Desuden en dyster undertone af stridigheder om magt og indflydelse. Og der var mange andre gårde, hvor man blot hyldede visse religiøse personligheder, som Josef Smith, Mormonkirkens grundlægger. Annie Beasant, Teosoffernes præstinde og Mary Baker Eddy, indstifteren af sekten Kristen Videnskabs absurditeter.

Så talte røsten igen og sagde: «Har jeg ikke udstedt almindelig benådning for alle disse fanger? Hvorfor bliver de dog i dette fængsel?»

I min Ånd råbte jeg så til Herren: «Oh Herre Jesus, vis mig hvor den sande menighed er»!

Da så jeg skyde op, rundt omkring i hele landet, uden for fængslets mure, de dejligste grønne enge, vidunderlige græsgange, gennem alle rislede bække med det klareste rene vand. Overalt voksede buske med pragtfulde blomster og frugttræer med dejlige frugter. Overalt græssede store fåreflokke med en mængde små lam. Over disse enge lød det med den inderligste tone af ømhed og kærlighed: «Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde har givet sit liv for fårene og lammene»!

Videre talte røsten til mig:

«Ser du alle disse menneskeflokke, indelukkede i deres snævre partigårde. De er kommet ud fra den store fængselsbygning og befinder sig virkelig under en åben himmel, og dog lever de stadig som fanger i disse gårde; thi de vil holde fast ved det menneskelige lærdomsvejr, som er imod mit levende og blivende ord. - Men lad mine trofaste vidner og tjenere og tjenerinder, som jeg har beseglet med min Ånd, højlydt forkynde nådetidens afsluttende budskab til mit folk. Vær uforfærdede og frimodige. Følger tillidsfuldt i jeres Herre og Mesters fodspor. Gå ud fra løgne lærernes og de

falske profeters Babylon og hav intet samkvem med deres vederstyggelige urenheder. - Nu er tiden såre nær»!

Og denne bøn kom op i mig: «Oh Herre vis mig hvad der vil komme over vort land». Røsten svarede ikke direkte, men ude mod øst i horisonten trak mørke, ildevarslende uvejrsskyer sammen. Der hørtes med mellemrum et fjernt og svagt tordenbulder. Og lynene blinkede i et stadigt tiltagende tempo derude i den østlige horisont. Pludselig var det som en hvirvelstorm fejede ind over landet, og i dette øjeblik forsvandt i et nu alle de smukke enge og græsgange sammen med deres talrige fåreflokke og alle deres små lam. På nogle få sekunder var himlen blevet sort af orkanagtige uvejrsskyer, som lod centnertunge haglsten regne ned over landet, mens lynene knitrede og som flammende pile slog ned på den store fængselsbygning, som snart var et vælddigt, bragende bål, hvis gnister føg hen over landet og forvandlede byer og landsbyer til rygende ruiner.

Med forfærdelse hørte jeg røsten hæve sig igen med stor myndighed og kraft: «I min time, og på min befaling,

kommer vredesdommen over den store skøge, den falske profet og det skarlagenrøde vilddyr»!

Her sluttede synet og røsten lød sig ikke mere høre.

Synet verkar å vere noko utbrodert og litt farga av Falgs eigen overtyding, men det han i hovudsak såg var ei religiøs bygning som reiste seg og dekte heile Danmark. Korset symboliserer kristendomen. Katolisismen og protestantismen er mest breidd ut, deretter andre mindre kyrkjesamfunn. Falg såg at alle vandra fritt under Guds himmel, men at dei fleste likevel vart styrt av tidenes lærdomsver. I horisonten, altså frå tida i 1928, såg Falg framover mot endetida. Det som er interessant er at det står at det øydeleggande uveret kjem frå aust. For det er sola som står opp i aust, i tydinga at det er frå aust dagen byrjar. Det skulle tyde på at dagen skal bli til mørke i den tid. Han nemner ikkje den tredje verdskrig spesifikt, men det må vere starten på uveret. Alt det menneskeskapte på jorda skal då få sin dom, og det Herren ser til skal verta teken bort. Gjennom stormen, den store vreide, skal berre ein rest

av menneska på jorda overleve. Deretter skal Herren regjere over himmelen og jorda i dei tusen åra.

Oljefunn og Jesu åtkome

På websida bible-teaching.net står det skrevet ned ein profeti som ein eldste, Martin Andersson, frå pinsekyrkja i Moss, var

vitne til i 1937. Ein mann i forsamlinga hadde reist seg opp og profetert slik: «Når der kjem olje opp frå Nordsjøen og langs den norske kyst, vil ting byrje å skje, og Jesu åtkomst nærmar seg!». Mannen fekk klar beskjed om å sette seg og slutte å snakke tull. Eg har også høyrt det sagt at mannen vart beden om å forlate lokalet. Det var først på slutten av 60-talet at det vart gjort funn av olje langs norske kysten. Det viser oss at ikkje eingong pinsevenar tek slike profetord på alvor. Ei åtvaring til oss alle!

Oscar Halvorsen

Ein kort, men interessant profeti, er å finne i Werner Skibsteds bok: «Oscar Halvorsen - Liv og virke». Halvorsen var aktivt med i pinserørsla i Norge etter at han kom tilbake frå Amerika. Vi skal først ta med eit syn han hadde i år 1900 av den

øydeleggande flodbølga som ramma byen Galveston i Texas same året. Først 25 år etter katastrofen fekk han vite at det han hadde sett i synet faktisk hadde skjedd nøyaktig slik han såg det. Her eit lite utdrag frå ein artikkel han fann:

I året 1900 stod det på Galvestons gater en Herrens profet, som var sendt av Gud for å advare Galvestons innbyggere innstendig til å omvende seg ifra deres ugudelige og ryggesløse liv i syndige lyster, etter som befolkningen falt dypt fra Gud i vantro og hedenskap. Dette Herrens vitne stod blant dem mager og solbrent, enkel og loslitt, men med brennende glød og med alvorlig formaning til disse mennesker om å omvende seg og la seg frelse. Men i stedet for å motta advarselen fra Gud ville de gripe mannen, arrestere og mishandle ham som en utilregnelig, men Gud fikk fridd ham, så de ikke fikk tak i ham.

Hva skjedde? Jo, det gikk som denne ringe bror i Herren forutsa. Tre dager etter kom en flodbølge fra Golfen, over 30 meter høy. En orkan sendte denne veldige bølge med en slik kraft over byen at den ble helt og

delvis begravet, og mange tusen mennesker fant sin død i bølgene.

Dette er for lengst historie, men Halvorsen, hadde også eit syn om vår tid medan han var i Amerika. På den tida opplevde han åndsdåpen, der han vart fylt av Den Heilage Ande. Dette er eit vitne for oss som lever i dag om at hans profetord, syn og openberring er frå Gud. Vi kan legge til at pinserørsla sin opphavsmann, Thomas Ball Barratt, fekk si pinseoppleving på den tida han var saman med Oscar Halvorsen i New York. Dette er difor ei kraftig åtvaring, i særleg grad til pinsevenane. Det høyrer med til historia at Halvorsen i dei dagar delte hus saman med ein katolikk. Her er litt av det han såg i synet:

Således våknet jeg en natt etter en liten blund og fikk se en mann jeg kjente, som var katolikk, og som satt ved den ene enden av et forhandlingsbord. Mens jeg så på ham, ble bordet og mannen forvandlet til et uhyggelig dyr. Jeg ble voldsomt forskrekket over dette syn og torde ikke se på dyret, men dro teppet over hodet. Da var

det en røst som sa: «Forhold deg stille! forhold deg stille! forhold deg stille». Etter dette fikk jeg mot til å se på dyret uten frykt. I det samme dyret forsvant for mitt syn, ble det nevnt et navn, som jeg ennå husker, men dette har vært forseglet for meg, så jeg ikke forstår betydningen av navnet. [Halvorsen tenkte sjølv at synet gjaldt FN].

En natt straks etter at jeg hadde hatt dette syn, våknet jeg nøyaktig samme tid som forrige gang, og nå fikk jeg se en middelaldrende sørgekledd og anstendig kvinne, som gikk som i en ørken. Hun bar briller med messingstenger og hadde et hvitt slør for ansiktet. Det snødde, men snøen la seg ikke på marken. Jeg spurte: «Hva betyr dette?» Da ble disse ord sagt: «Dette er enkekvinnen i ørkenen, som betyr de religiøse kirkefolk. De skulle vært bruden, men har ikke brudgommen! Metallet i brillene betyr uedelt men ikke falskt, det hvite slør betyr at de har Guds ord, men det ligger et dekke over deres hjerter (2. Kor. 3, 14-16), og snøen som ikke dekker jorden, betegner at disse mennesker ingen forfølgelse har for sin tro.»

Atter talte den samme røst: «Henne sender jeg deg til for å si til henne at jeg elsker henne!»

Synet siktar til ei tid då pinsevenane - som i dag kallar seg Pinsekyrkja - og den katolske kyrkja vil inngå i forhandlingar med kvarandre. Då vil den katolske kyrkja (representant for ritualistisk religiøsitet, samt den historiske fusjon mellom gresk mytologi og jødisk kristendom, altså religion på ein politisk arena) stå fram og verta lik eit udyr som vil sluke Pinsekyrkja (representant for den åndelege vekkinga). Den svenske pinsepastoren Peter Halldorf er kanskje utypisk, men han skammar seg ikkje for å samanlikne sine gudstenester med dei katolske. Dette har sin bakgrunn i at luthersk reformasjonen, historisk sett, var ein reform av den katolske kyrkja, som i kvar nasjon utarta seg forskjellig. På mange punkt har også den katolske kyrkja latt seg reformere. Pinsevenane kom frå mange ulike slags reformerte kyrkjesamfunn og tok med seg idear og tankar frå desse samanhengane når dei skulle etablere sine eigne kyrkjesamfunn. I den karismatiske vekkinga ser vi ei liknande utvikling, men den er meir knytt til dei allereie

etablerte kyrkjesamfunna. Ulf Ekman var lutheranar då han kom med i den karismatiske vekkinga. Hans kone hadde metodistisk bakgrunn og var påverka av pinsevenane. Dette ekteskapet resulterte i at dei bygde opp ei karismatisk fri forsamling i Sverige. Då Ekman brått proklamerte at han ville gå over til den romersk katolske kyrkje, gjorde han det fordi han hadde fått eit syn der Gud bad han om å tenke endå større enn han gjorde før og gå tilbake til den universelle kyrkja, den romersk katolske. Her kan vi merke oss at den romersk katolske kyrkja i si tid gjekk ut av den ortodokse. I Roma har Paven i våre dagar gått inn i eit samarbeid med dei lokale pinsekyrkjene i Italia, og her er nok forløparen til det reelle forhandlingsbordet som Halvorsen såg utspele seg mellom pinsekyrkja og den romersk katolske kyrkja. Katolsk lære, som preterisme, finner også nye vegar inn blant pinsevenane. Dei lærer at profetorda er oppfylt og slik sett ikkje er noko mysterium lenger. Ein del kristne leiarar ser også ein fordel i det å gå tilbake til det høgkyrkjelege, ettersom underhaldning og showverksemd tek over i dei mindre forsamlingane. Her må vi hugse på at dei unge i dag ikkje har noko val. Dei får ikkje opplæring i Guds ord; dei får ikkje bli læresveinar. Song og musikk

er det einaste dei vert oppmuntra til å delta i. Vi haustar altså berre det vi sår!

Smith Wigglesworth

I Colin Whittakers bok, «Sju pinsepionerer», finner vi ein profeti som vart gjort kjent for David du Plessis, som i si tid var

med på å grunnleggje den karismatiske rørsla. Like før andre verdskrig budde Smith Wigglesworth (1859-1947) i hans hus. Wigglesworth var røyrleggjar, men også ein Guds mann, ein som Gud virka ved med mange teikn og under. Gud gav du Plessis (f. 1905, d. 1987) nokre profetord frå Wigglesworths munn:

Det vil komme en vekkelse over de gamle kirkesamfunnene, og den kommer til å overskygge alt vi hittil kjenner til fra historien. Aldri før har det skjedd slike ting som skal skje når dette begynner. Denne vekkelsen kommer til å overgå pinsevekkelsen, den som allerede er et under for verden og som møter så sterk motstand fra den etablerte kirke. Men denne samme velsignelsen vil bli akseptert av de samme kirkene, og de vil føre budskapet og erfaringen videre - langt videre enn det pinsevennene har oppnådd. Du skal få leve lenge nok til å se arbeidet vokse til slike dimensjoner at pinsebevegelsen i seg selv blir lett, sammenlignet med hva Gud vil gjøre gjennom de gamle kirkene. Enorme menneskemengder skal samle seg, ulikt alt annet vi har sett. Store ledere vil forandre

holdning og ta imot - ikke bare budskapet, men også velsignelsen. Herren ba meg om å si ifra til deg at Han kommer til å bruke deg i denne bevegelsen. Du skal få en framtredende rolle. Et ord til slutt, det siste ordet Herren gav meg til deg: Alt han krever av deg, er at du må være ydmyk og trofast under alle omstendigheter. Hvis du forblir ydmyk og trofast, skal du få leve lenge nok til å se alt dette oppfylt.

Wigglesworth sikta til den karismatiske vekkinga som byrja å utvikle seg på 1960 talet, og som nådde sitt høgdepunkt på slutten av 60 og 70 talet. Då nådde den like inn i Den katolske kyrkja (frå 1967). I Norge var Aril Edvardsen tidleg ut med sine møter i Sarons dal i Kvinesdal. Hans nedslagsfelt var størst blant dei frie forsamlingane. OASE vart meir knytt til det frikyrkjelege (https://snl.no/den_karismatiske_bevegelse). Denne vinden verkar å ha stilna. Denne karismatiske vekkinga har likevel kanskje hatt størst utbreiing innan trus rørsla. Mega-kyrkjene i USA har samla tusenar på tusenar med sine underlege førestillingar. Apostlar og profetar er dei store blant dei, andre er lærarar og evangelistar. Felles har dei at dei

samlar store skarar og samlar enorme summar til seg sjølv. Dei liknar på stormenn. Kontrasten til dei første kristne og slagordet: «Der to eller tre er samla i mitt namn, er eg midt imellom dei», er enormt. Gud vil at vi skal vere audmjuke, ikkje stolte og mektige. Han bur hjå den audmjuke. Det er det Wigglesworth minna om. Vi ser difor to sider ved den karismatiske vekkinga. Den eine er at Gud har lova å vere med så lenge verda står, og at Gud og vår Herre Jesus Kristus går saman med oss ved Den Heilage Ande. Slik har det vore i 2000 år, og i fleire tusen år før den tid også. Men det er ein vesentleg forskjell frå det som hendte på pinsefestens dag, og det som hadde hendt tidlegare. For frå pinsefestens dag vart Anden utgytt over alt kjøt, i tydinga over både jødar og alle andre folkeslag, både over frie og trælar, høg som låg. I tidelegare tider hadde Anden berre vore gitt over konge, prest og profet. No er det altså ikkje slik. Her gjeld det å halde fast på ordet om å vera audmjuke og trufaste mot Gud, i staden for å sjå på Guds ord og dei åndelege gåvene som ei vinning, i søken etter meir makt. Må vi ikkje etterlikne dei som gjer slikt!

David Wilkerson

I 1973 fekk Wilkerson ei rekkje syner. Syna er utgitt i Norge på Filadelfiaforlaget, og har fått namnet «Visjoner». Wilkerson

kom frå ei familie av pinsevenar som gjekk fleire generasjonar tilbake i tid. I 1958 vart han leia av Gud til New York City, heilt frå Pennsylvania, i tru til Gud som hadde vist han kva som skulle skje i eit syn. Der fekk han leie mange til tru på Gud, blant anna Nicky Cruz, kjent frå filmen «Korset og springkniven». Dette er i korte trekk det han fekk sjå i 1973 om utviklinga i tida (mine kommentarar i parentes):

Økonomisk forvirring, naturen i ubalanse, ureinskap blant folket, opprør i heimane (generell ubalanse blant det bestående har prega vår tid) forfylging av alle ånds fylte kristne (den menneskelege visdom blant kristne dominerer og forkastar Guds ord), kyrkjeleg union, homofile skal også få koma inn der, nakendans i kyrkja, okkultisme i kyrkja (den katolske kyrkja er på toppen av hierarkiet, og har som hovudmål å verta heile folkets åndelege leiarar. Folket er fråfalne, ulydige og bortskjemte, og dei får det som dei vil), dei kristne må gå «under jorda» og søke sin opphavsmann Jesus Kristus, og verta fylt av Ande og kraft frå Gud (tidlegare kunne ein halde på for seg sjølv i eigne lokale,

men mange kristne også i Vesten blir i dag utstøytt og må stå utanfor), forfylging av karismatiske katolikkar når Paven skal venda seg imot dei (her har vi blant andre Ulf Ekman), forfylging via massemedia, frå Hollywood, frå komikarane, frå staten og skattevesenet, undergraving av verdien av kristen utdanning, Jesusrevolusjonen vil vende seg imot Jesus og Jesus tilhengarar (verda blir berre meir og meir bitter på kristne som ikkje veit «å riste støvet av sandalane» og som fullfører kjøtets lyst til å kverulere), dei kristne i land som Russland og Kina osv. vil oppleve ei kort tid med veldige vekkingar (det er også kjent for oss gjennom vitnemåla til broder Yun, den himmelske mannen).

Wilkerson fekk også eit profetord til den evangeliske kyrkja i Sverige: «Eg har ein kontrovers med den evangeliske kyrkja i Sverige». Med eit ord skildra Gud dei kristne i Sverige: «apati». Kontrovers kjem av latinske *kontra*, mot, ovanfor; og *vers*, snu, vende, bokstavleg tala at Gud er usamd med dei i noko og vil at dei skal vende om frå det. At dei er apatiske tyder at dei ikkje har kraft til å gjere dette. Dei står og ser at det

skjer. Dei verkar likegyldige og utan interesse for det Gud har sagt dei om kva som skal skje. Wilkerson tok utgangspunkt i Amos 3:1-8. I v. 7-8 konkluderer Gud slik:

> *For Herren Herren gjer ikkje noko utan at han har openberra sine løynde råd for tenarane sine, profetane. Når løva brølar, kven skulle ikkje då verta redd? Når Herren Herren talar, kven skulle ikkje då profetara?*

Judith Lund Lønnøy

Judith Lund Lønnøy er ei av dei som kom med i den karismatiske vekkinga, og som har fått tene Gud med ei profetisk gåve. Ho fortel om eit draumesyn ho fekk sjå:

> Det var en drøm. Det var antagelig på vinteren/våren i 1982. Jeg drømte at

jeg satt på en buss. Ved siden av meg satt en person jeg kjente. Jeg så et Europakart framme i bussen [som kom til syne] og dunka personen i siden og sa: «Ser du det jeg ser?» «Klart det», svarte personen. Jeg ser da blikket mitt flytte seg fra [over] Europakartet til Italia med fokus på byen Roma. Plutselig ble Roma kastet inn i Europa. Jeg så murbygninger med tykke murer bli kastet inn i Europa. Det var med slik kraft at alt føk. Vinden som gjorde at bygningene ble hivd inn, var så sterk at jeg så vidt klarte meg. Og jeg tenkte at dette må jeg huske: «Det skal bli hardt å stå imot».

I ettertid tenkte ho at synet gjaldt EU eller det EU ville kulminere i. Ho skriv: «Tror det var etter drømmen jeg tenkte (vet ikke helt...). Men tenkte det som var, ikke er, men blir - eller kommer: Dvs. det gjenoppståtte Romerriket». Sett i samanheng med dei øvre syna, så kan det også gjelde hendingar som skal utspele seg i den religiøse verda. Den sterke vinden kan indikere eit lærdomsvær med den romersk katolske kyrkja i spissen. I ruinane etter det gamle Rom sitter Paven som øvste politiske leiar og styrer over sin eigen stat, Vatikanstaten. Han er den øvste religiøse leiaren for eit verdsomfattande nettverk av kyrkjer og over alle katolikkar. Er ikkje

murbygningane frå Rom difor kyrkjebygg med romersk katolsk signatur? Dette tyder at det høgkyrkjelege, det dominante og ritulistiske igjen vil ta over og forfylgje dei friare kristne. Døm sjølve om det ikkje er rett å tenke at når den romersk katolske kyrkja går inn i forhandlingar med andre mindre kyrkjesamfunn, at den naturlegvis vil søke ein høgare posisjon enn dei andre? Og er det verkeleg Andens einskap desse søkjer? Det som er heilt sikkert er at det vil bli svært vanskeleg å stå imot alt dette for andre meir eller mindre frie kyrkjesamfunn og kristne enkeltpersonar. Det var dette dei gamle kjempa for å kome seg ut av, som dei unge no kjempar for å kome tilbake til. Tilgi dei Herre for dei veit ikkje kva dei gjer.

Så nemnar også Judith dette med endetida, om det som kjem. Det verkar å vere ein samanheng her. Det verkar som alt vil skje i tida etter den tredje verdskrigen. Bodskapen verkar klar på at vi må vere audmjuke og trufaste mot Herren om vi vil vinna den arven som Gud har lagt framfor oss, ufortent av berre nåde. Å få vere med i ei verdskyrkje ei kort lita tid, er ingenting i mot det Gud har lova oss og som skal vare til evig tid. Var ikkje også Kristus audmjuk og trufast like til døden, for så å vinne det som var større enn denne verda. Og han gav sitt liv for oss! Lat oss etterlikne Kristus!

Sergei Tarassenko

I 1983 tala Gud til Tarassenko om dei åndelege vekkingane. Eg har valt å ta med eit lite utdrag av det han skreiv ned, fordi

det peikar på kva som er grunnen til at det går slik det går (her frå den danske nettsida Jesuslivet):

Jeg er Gud, Herren den hellige, og jeg ønsker at berede min brud, så hun må være ren og uden plet og rynke. Men jeg ser at hun bestandigt iklæder sig flere og flere pjalter og laset tøj, som kun højest giver en illusion af at være påklædt.

Du tror, at du har Åndens gaver og at du er iklædt hans kraft, men i virkeligheden er du ynkværdigt nøgen, fordi du har vendt ryggen til alle mine råd. Du har gjort fornyelsen til et mål i sig selv og fornyelsen, som jeg håbede på, er ikke blevet til noget. Jeg har sendt til dig nogle af de mest trofaste af mine tro tjenere, fordi jeg ikke længere kan vente at dine øjne skal åbnes. Mit hjerte bløder ved at se dig så selvtilfreds og «svælgende» i en fornyelse som ikke eksisterer mere.

Jeg sender dem for at sige dig igen, at jeg er en hellig Gud, og derfor, når Åndens vind blæser, bringer den med sig et uomgåeligt krav om hellighed, afsondring,

uden kompromis. Og du har vendt dette budskab ryggen og iklædt dig fornyelse, som om det var et herligt klædebon. Hvordan er det dog kommet dertil? hvordan kunne du glemme, at det er hellighed, at lade mit lys gennemstråle dig?– det er den sande klædning.

Vil du denne gang vide hvad det betyder at lytte til dem som kommer med et budskab fra mig – udfordringen fra Golgata, som kalder dig til hellighed. Vil du vide hvordan man afklæder sig pjalterne ved korsets fod? Vil du endelig være klar over hvad det betyder at tage dit kors op og følge mig helt og holdent på den måde Jeg har beredt dig til at gøre det.

Timen er kommet, da mørkets magter vil ryste og skælve fordi Jeg på en måde, som ikke kan misforstås, vil gøre det klart at disse magter har holdt verden hen i en illusion og ligeledes dem af mit folk som har solgt sig til dem. Min ånd vil fare hen over jorden som et frygtindgydende lyshav for at overbevise verden om synd, retfærdighed og dom. Han vil blotte den store løgn, som så ubarmhjertigt har gennemtrængt alt. Tusindvis af mennesker vil vende sig til korset og den evige frelse.

Men dette vil ikke være muligt med mindre du vender om og kommer tilbage til mig og smider dine indbildte «klæder» og gør ende på din svigefulde handlen og din overfladiske og tomme lære.

Hvis du virkelig vågner op, du som nu sover godt pakket ind i «fornyelsen» som ikke eksisterer mere, da og kun da vil dørene være vidt åbne og fordi du har genfundet denne «hellighedens gennemsigtighed» hvilket er den sande fornyelse, de himmelske porte vil udsende mægtige bølger af en vækkelse, som man aldrig før har været vidne til.

Sluttord

I Matt. 23-25 skildrar Jesus tida frå då han sjølv sto fram og langt forbi vår eiga tid. Som desse vitna har fått sjå kjem den tredje verdskrig først og deretter kjem endetida. Då er det viktig at vi kjenner til det som står skrevet. For denne dagen kjem over verda for å prøve ho, og prøvinga vil vere hard, det vil verta ei stor trengsle. Men frykt ikkje og frist ikkje Herren, men ver framfor alt audmjuke og trufaste. For anten vi døyr eller overlever, skal vi alle saman samlast og rykkjast bort og

verta forvandla når Herren kjem. Les 1. Kor. 15:21-58 og 1. Tess. 4:13-18 og 5:1-28. Guds fred!

Litteratur:

«Visjoner» av David Wilkerson («Den profetiske røst» 1981).

«Den profetiske røst» nr. 2 1999. Red. Gunnar Lund. (Pensacola Forlaget 1999)

«Oscar Halvorsen - Liv og virke» ved Werner Skibsted (Filadelfiaforlaget 1947)

«Lebesbymannen» av Ing. Albert Hiorth (Indremisjonsforlaget As)

«Lebesbymannen» av Jørgen Høgtveit (AFK)

«Kyrkornas Världsråd i Bibelens ljus og Uppenbarelseboken» av D. O. Belfrage, Frelsesarmeen (Evangeliipress 1972)

«Det har ringt for tredje gang» av Emanuel Minos (Hermon Forlag 2009)

«Grepet av Gud - En bok om vekkelse» av Emanuel Minos. Filadelfiaforlaget 1953.

«Profetens gjerninger» ved Pearry Green (Perry Green)

http://udfordringen.dk/2016/07/56336/

«Oppbrudd i Øst» av H. K. Neerskov

«Sju pinsepionerer» av Colin Whittaker

«Endetidssyner - Angrep mot Sverige og Norge - Tredje Verdenskrig» (Esca Forlag)

«Dom över Sverige» av Birger Claesson (Evangellipress 1951)

«Syner bak forhenget» av H. A. Baker (Shalom forlag)

Intervju med Judith Lund Lønnøy og skrifteleg på mail (brev) 17.07.2016.

Engelsviken, Tormod. (2014, 28. januar). Den Karismatiske Bevegelse. I Store norske leksikon. Henta 14. mai 2017 frå https://snl.no/den_karismatiske_bevegelse.

«ALOIS IRLMAIERPROPHECIES»

http://www.alamongordo.com/?s=irlmaier

Video av Ron White: https://www.youtube.com/watch?v=9g9kOiwlFgs White er pastor hjå Victory Gospel Church:

https://victory.uk.net/home-2/

Opplysningar på mail 26-27 januar 2023 frå lesar.

http://biblicalstudies.org.uk/ Sergei Tarassenko.